Een maatschappelijke cirkel van misbruik

en hoe we die kunnen stoppen

Emilia Sameyn

31/05/2023-03/06/2023

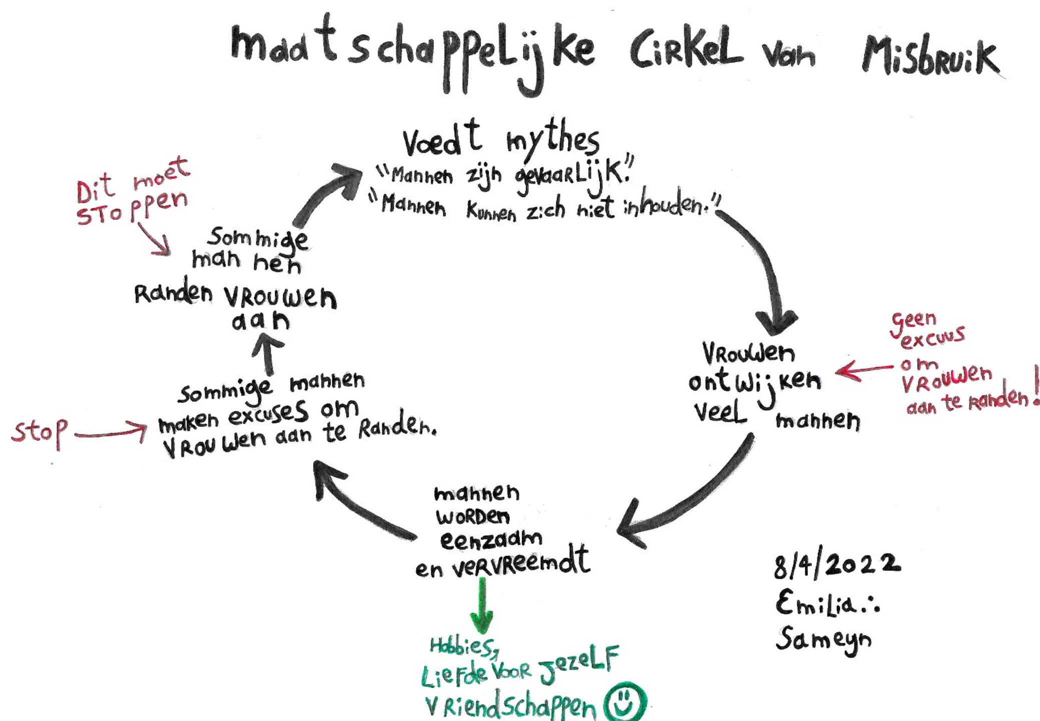
Waarschuwing: deze tekst gaat over misbruik en verkrachting. Dus als je hier niet over wil lezen, lees dan gerust iets anders, bedankt.
Afgezien van mijn studies humane wetenschappen in de middelbare school, ben ik geen expert als het om misbruik gaat. Hoe dan ook, mijn idee zou de wereld kunnen helpen, dus hier is het:

1. Intro

We leven in een rare realiteit, waar helaas sommige vrouwen en mannen worden misbruikt.
Het is één van die vreselijke, verontrustende feiten van het leven. De schuld ligt uiteraard altijd bij de dader, die vaak een man is. Vervolgens klagen mannen online en in het echte leven dat ze eenzaam en vervreemd zijn. Sommigen klagen er zelfs over gediscrimineerd te zijn.
Anderen zeggen heel bizarre rare zaken als: "*verkrachting is niet echt* " en "*vrouwen moeten maar over hun verkrachting geraken*".
Aan de andere kant leven we inderdaad in een vervreemdende individuele wereld. We brengen veel tijd binnen door, voor schermen. Om de één of andere reden is het vreemd om in het openbaar met andere mensen te praten. Terwijl, zolang de andere mensen het niet erg vinden, dit normaal zou moeten zijn.
Dus uiteindelijk besefte ik dat deze dingen met elkaar verbonden kunnen zijn, ze vormen:
De maatschappelijke cirkel van misbruik
En misschien kunnen we het doorbreken.

2. De aspecten van de cirkel

De cirkel gaat als volgt:

2.1. Sommige mannen misbruiken vrouwen
Dus zoals eerder vermeld, het is een walgelijk fenomeen, dat helaas gebeurt.
De statistieken over verkrachting zijn op zijn zachtst gezegd erg verontrustend. Hoewel elke bron varieert omtrent de statistieken, zijn dit enkele alarmerende cijfers die ik heb gevonden:
- 1 op de 5 vrouwen werd misbruikt.
- 1 op de 4 mannen heeft een vorm van seksueel misbruik meegemaakt.
- 1 op de 16 mannen is verkrachter, sommige studies gaan zelfs tot 1 op de 7 mannen....

Als dat niet verontrustend is, weet ik het ook niet meer.
Het is belangrijk op te merken dat seksueel misbruik vaak gebeurt door bekenden (8 op 10) en minder vaak door willekeurige vreemden. Als het om kinderen gaat, werd 34% van hen misbruikt door familie.

bronnen:
https://www.nsvrc.org/statistieken
https://wearawhitefeather.wordpress.com/survivors/rape-culture-statistics/
https://www.rainn.org/statistics/victims-sexual-violence
https://www.rainn.org/statistics/perpetrators-sexual-violence

2.2. Dit voedt mythen over mannen:
Helaas leidt dit tot mythen als "*Alle mannen zijn gevaarlijk*." en "*Alle mannen kunnen zichzelf niet beheersen.*"
Het leidt ook tot hypervigilantie , wat begrijpelijk is. Vreemden worden als gevaarlijk gezien.

2.3. Vrouwen mijden veel mannen.
Deze mythen leiden ertoe dat veel vrouwen mannen mijden (of in ieder geval de meeste mannen).
Praten met andere mensen in het openbaar wordt gezien als 'raar' terwijl er niets mis mee is om met andere mensen te praten. Zolang de andere mensen het maar goed vinden.

2.4. Mannen worden eenzaam en vervreemd.
Hierdoor worden alle mannen onder een soort van nauwkeurig toezicht gehouden. Elke man die een beetje raar is, wordt gezien als een potentieel gevaar. Het is moeilijk voor mannen om verbinding te vinden. Sommige mannen voelen zich zelfs vervolgd.
Dit kan mannen isoleren en eenzaamheid vergroten, en hen naar de donkerste hoeken van het internet leiden, zoals: de 'incel-beweging'.

2.5. Sommige mannen verzinnen excuses om vrouwen aan te randen.
Dit leidt ertoe dat sommige mannen excuses verzinnen om vrouwen aan te vallen.
Sommigen geloven dat als ze geen seks kunnen hebben, oncontroleerbare verkrachters worden of depressief zullen worden. Dan zijn er bizarre excuses zoals "*verkrachting is niet echt*" en "*vrouwen moeten maar over hun verkrachting geraken*" , enz....

2.6. Sommige mannen misbruiken vrouwen.
Eenzaamheid, de duistere hoeken van het internet en/of deze excuses kunnen ertoe leiden dat sommige mannen misdaden plegen, zoals verkrachting.

3. Hoe we het kunnen stoppen
Ten eerste is seksuele voorlichting belangrijk en het is enorm goed dat dit op school wordt onderwezen.

(althans in België, waar ik vandaan kom). Op scholen moeten kinderen leren over seksueel misbruik, wat het is, hoe je het kunt herkennen, hoe je het kunt voorkomen en wat je moet doen als het is gebeurd (aangeven bij de politie).

Kinderen moeten leren omgaan met eenzaamheid. Ze moeten leren dat het oké is om zich eenzaam te voelen, en dat er niets beschamends is aan alleen zijn, enzovoort. Er is bijvoorbeeld niets mis mee om een maagd van 30, 40 of 80 jaar oud te zijn, ze kunnen zo volkomen gelukkig zijn.
Er kunnen coping-mechanismen aangeleerd worden om met eenzaamheid om te gaan:
vrienden of liefde vinden, naar buiten gaan, je concentreren op hobby's, een hoofdkussen knuffelen, een huisdier hebben, ect.... Ook aan kinderen moet men de gevaren leren van het internet.
Ze kunnen leren over de duistere hoeken van het internet zoals de incel-beweging en over de mythen rond verkrachting en misbruik.

Niet alleen kinderen moeten al het bovenstaande leren, ook volwassenen. Er kan elke drie of vijf jaar, een dag tot drie dagen zijn waarop alle werkplekken lezingen en misschien workshops geven over goed gedrag in de werkomgeving en toestemming, maar ook lezingen/workshops over wat te doen als je alleen bent of je u eenzaam voelt.
Ik denk ook dat het legaliseren van veilig sekswerk met wederzijdse toestemming kan helpen tegen eenzaamheid in onze wereld, al is het maar voor even, misschien helpt het deels om verkrachtingen te voorkomen.

Verder kan iedereen profiteren van een samenleving die verbinding bevordert via gemeenschapscentra, praatgroepen, openbare ruimtes, hobbygroepen, workshops, enz....